

Notat

Til Teknik- og Miljøudvalget

Svar på spørgsmål fra Teknik- og Miljøudvalget efter teknisk gennemgang af indstilling om revideret administrationsgrundlag for lysreklamer og lysende reklamestandere på vejareal

23. april 2021

Sagsnummer
2020-0888346

Dokumentnummer
2020-0888346-14

Der blev den 22. april 2021 afholdt en teknisk gennemgang af indstilling om revideret administrationsgrundlag for lysreklamer og lysende reklamestandere på vejareal, der er på dagsordenen på Teknik- og Miljøudvalgets møde den 26. april 2021.

Nedenfor fremgår de spørgsmål fra medlemmer i Teknik- og Miljøudvalget, som ikke blev besvaret i forbindelse med den tekniske gennemgang:

Spørgsmål fra Mette Annelie Rasmussen (B)

1. Der efterspørges et notat, der uddyber spørgsmålet om fortrolighed og tager stilling til, hvilke af de tidligere fremsendte svar, der er fortrolige, og hvilke svar, der ikke er fortrolige.

Svar:

Forvaltningen har i forbindelse med den tekniske gennemgang den 22. april 2021 vurderet, at det samlede notat med spørgsmål og svar under gennemgangen bør behandles fortroligt af hensyn til sikring af udvalgsmedlemmernes spørgsmål og dialog med forvaltningen baseret herpå.

I forlængelse af den tekniske gennemgang vurderer forvaltningen, at notatet bør behandles delvist fortroligt således, at i alt 5 ud af de 24 spørgsmål og forvaltningens svar herpå undtages fra offentligheden og aktindsigt.

Begrundelsen herfor er, at disse spørgsmål og forvaltningens svar herpå omfatter koncessionskontrakten med AFA JCDecaux, herunder det omtvistede spørgsmål om forståelsen af "eneret", hvilket AFA JCDecaux har varslet sagsanlæg om. Til brug for afklaring af forvaltningens retsstilling i spørgsmålet har forvaltningen indhentet ekstern advokatbistand fra sin juridiske rådgiver på udbuddet af kontrakten i 2015, advokatfirmaet Bech-Bruun. Forvaltningens angivne svar på disse spørgsmål i notatet er afledt af Bech-Bruuns rådgivning herom. Disse spørgsmål og svar har derfor stor økonomisk betydning for forvaltningen i forbindelse med varetagelse af egne interesser under en retssag, og bør derfor efter forvaltningens vurdering undtages fra offentlighed i henhold til offentlighedsloven § 27, nr. 4 om brevveksling mv. mellem en offentlig myndighed og dennes advokat i forbindelse med en retssag eller overvejelser herom.

Mobilitet, Klimatilpasning og
Byvedligehold
Islands Brygge 37
Postboks 339
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

2. I forhold til svaret på spørgsmål 16, ønskes redegjort for, hvorfor forvaltningen angiver, at aftalen med By og Pendlercykelfonden er indgået i 2012, når der her var tale om en forsøgsordning, og at den endelige aftale først blev indgået senere.

Svar:

Rammerne for samarbejdet mellem By- og Pendlercykelfonden (tidl. Cykel DK), DSB, samt Københavns og Frederiksberg kommuner er fastlagt i samarbejdsaftalen fra 2012 med en allonge mellem Københavns Kommune og Cykel DK fra 2012, samt tre efterfølgende tillæg fra hhv. 2014, 2015 og 2016 mellem By- og Pendlercykelfonden, DSB og kommunerne.

Af samarbejdsaftalen fra 2012 fremgår, at By- og Pendlercykelfonden har ret til at indgå aftaler om sponsorater. By og Pendlercykelfonden må gerne have navnesponsorater på cykler, bycykelstationer og tablets.

I tillæg 2 til samarbejdsaftalen underskrevet 25. juni 2015 præciseres under punkt 3.3:

”Da Kommunerne og DSB er finansielle parter i Cykelpendlersystemet forpligter Fonden sig til at foretage høring af Kommunerne og DSB vedrørende alle væsentlige dispositioner vedrørende Cykelpendlersystemet og Rameaftalen. Det bemærkes særskilt, at dispositioner vedrørende sponsoraftaler og tilsvarende aftaler, som Fonden efter aftalekomplekset forudsættes at kunne indgå efter cykelsystemets idriftsættelse, ikke i denne sammenhæng anses for væsentlige og følgelig kan frit besluttes og administreres af Fonden.”

Formuleringen gentages i tillæg 3 fra februar 2016. Samarbejdsaftalens ordlyd om sponsoraftaler fra 2012 er dermed ikke ændret med de efterfølgende tillæg.

Københavns Kommune udbød den 6. marts 2013 en kontrakt vedrørende reklamebærende byudstyr.

Koncessionsaftalen med AFA JCDecaux trådte i kraft 30. juni 2015.

3. AFA opgør værdien af aftalen med KK til 700 mio. kr. Et sted skulle vi opgøre reklameværdien til 3,5 mio. kr. Hvordan kan man regne så forskelligt?

Svar:

Forvaltningen kan ikke angive en nærmere værdi af kontrakten eller af det potentielle tab for kommunen ved kontraktens eventuelle ophævelse, idet der ikke forefindes et fuldstændigt beregningsgrundlag. Det bemærkes, at beregningerne benyttet som grundlag for indstillingen 22. september 2014 ikke længere er retvisende, idet der i 2016 blev indgået en allonge til kontrakten, hvorved grundlaget for beregningerne blev ændret. De eksakte indtægter og udgifter i forbindelse med AFA's anlæg, drift og vedligeholdelse er ukendte for Københavns Kommune, da disse betragtes som forretningshemmeligheder. Endvidere har Københavns Kommune ikke et

erfaringsgrundlag med at bygge, opsætte, drive og vedligeholde fx buslæskærme med og uden digitale reklameflader.

Det kan oplyses, at Københavns Kommune årligt modtager en koncessionsafgift fra AFA på 3,2 mio. kr. Denne afgift vil bortfalde, hvis kontrakten med AFA ophæves. Hertil kommer værdien for byen af det byudstyr, som AFA har opsat og drifter, dvs. værdien af buslæskærme og toiletter samt værdien af kommunens muligheder for at oplyse og informere på reklamefladerne.

Når AFA estimerer værdien af kontrakten og deres potentielle krav om erstatning til 700 mio. kr., er det ud fra et estimat på koncessionskontraktens samlede værdi efter allongens indgåelse i 2016. De 700 mio. kr. er derfor ikke reklameværdien isoleret set, men et udtryk for en samlet forventet omsætning i hele kontraktperiodens løbetid. De 700 mio. kr. er således ikke et estimat på deres tab, da tabet skal opgøres som omsætning minus omkostninger.

Forvaltningen har været i dialog med sin juridiske rådgiver, Advokatfirmaet Bech-Bruun, om det isolerede spørgsmål om opgørelse af mulig erstatning til AFA JCDecaux baseret på deres påstand herom. Bech-Bruun oplyser, at dette ikke er et simpelt spørgsmål og selv en overordnet besvarelse vil kræve en række antagelser. Det er derfor ikke muligt at forholde sig entydigt hertil på nuværende tidspunkt.

4. Hvorfor har lovliggørelsesprocessen for den af By- og Pendlercykel Fonden ulovligt opsatte reklamestander på Rådhuspladsen trukket ud så lang tid?

Svar:

Forvaltningen vedlægger et notat, som opdaterer det tidligere notat af 20. november 2020 om "Kronologisk overblik over forvaltningens håndtering af By- og Pendlercykel Fondens reklamestander på Rådhuspladsen".

Spørgsmål fra Klaus Mygind (F)

5. Er der sket et paradigmeskifte eller har forvaltningen forsat samme praksis for behandling af ansøgninger om opstilling af reklamestandere?

Svar:

Der er ikke tale om et paradigmeskifte. Hidtil har forvaltningen alene modtaget ansøgninger, der er indkommet som følge af kommunens koncessionskontrakt om reklamebærende byudstyr. By- og Pendlercykel Fonden er således den første aktør ud over AFA, der har ansøgt om opsætning af reklamestandere.

Forvaltningen har til indstillingen udarbejdet oplæg til revideret tillæg om lysreklamer og lysende reklamestandere på vejareal. Som det fremgår af

indstillingen, betyder revisionen, at den hidtidige restriktive praksis for byudstyret fastholdes og udvides til at omfatte alle typer ansøgninger om lysende reklamer på vejareal.

6. Er det muligt i sagsbehandlingen at lægge vægt på, at kommunen gerne vil have, at København har et bycykelsystem og evt. lade dette fremgå af retningslinjerne?

Svar:

Forvaltningen kan i henhold til vejlovens formålsbestemmelse træffe afgørelser, der medvirker til at sikre mobiliteten på vejene. Det vil derfor, som udgangspunkt være muligt at tage hensyn til ønsker om at forbedre forholdene for cykelpendling. Det er imidlertid forvaltningens vurdering, at det ikke er muligt at udforme retningslinjer, som alene vil tilgodese By- og Pendlercykel Fondens bycykelsystem.

Ligebehandlingsprincippet vil betyde, at retningslinjerne også vil blive anvendt på ansøgninger fra andre lignende (cykel)udlejningsvirksomheder, der på samme måde ønsker at sætte reklamestandere op. Bybilledet i København vil med en sådan praksis derfor forventeligt i højere grad blive præget af reklamer.

7. Kan det forhold, at fonden allerede råder over vejarealet til en bycykelstation tale for at give en tilladelse til opsætning af en reklamestander?

Svar:

Forvaltningen har givet en tilladelse efter vejlovens § 80 til at placere bycykelstationerne på vejareal. Tilladelsen omfatter kun bycykelstationen, som den så ud på ansøgningstidspunktet. Opsætning af en reklamestander på bycykelstationen kræver derfor en ansøgning og ny tilladelse hos forvaltningen.

Både det nuværende tillæg og forvaltningens forslag til revideret tillæg om lysende reklameskærme lægger vægt på reklamestanders påvirkning af det konkrete byrum. Det forhold, at By- og Pendlercykel Fonden allerede råder over vejarealet til en bycykelstation vil derfor som udgangspunkt ikke kunne tillægges nogen afgørende vægt i forbindelse med vurderingen af ansøgningen, men taler heller ikke imod at give en tilladelse. Om en opsætning kan tillades, vil ske ud fra en konkret vurdering af den specifikke lokation.

Spørgsmål fra Borgmester Ninna Hedeager Olsen (Ø)

8. Er det muligt at indføre et forbud mod reklamestandere? Og set i lyset af koncessionskontrakten, hvornår kunne et sådan forbud i givet fald passende indføres?

Svar:

Det er muligt at indføre en meget skærpet praksis, hvorefter der som udgangspunkt ikke gives tilladelse til opsætning af reklamestandere på

vejareal, når dette konkret kan begrundes i lovlige hensyn til byliv, trafik, boliger, bevaringsværdier og rekreative/grønne områder eller byrum.

En kommunal fastsat retningslinje kan danne ramme for, men ikke erstatte, den konkrete afvejning. Det vil derfor ikke være muligt at indføre et generelt forbud mod opsætning af reklamestandere.

Spørgsmål stillet af Jakob Næsager (C)

9. Var kravene til AFA om modydelse i 2015 lovlige?

Svar:

Det er forvaltningens vurdering, at modydelse er lovlige. Forvaltningen kan oplyse, at de modydelse, som AFA leverer til Københavns Kommune som del af kontrakten, herunder opstilling af buslæskærme og toiletter, samt adgang til reklameflader, udgør kommunale saglige formål, og var indeholdt i en udbudt kontrakt på området.

10. Hvilke modydelse er der stillet krav om til AFA, herunder om levering af byrumsudstyr og om at stille reklameplads rådighed for Københavns Kommune?

Svar:

Kontrakten mellem parterne vedrører opstilling af reklamebærende byudstyr som fx buslæskærme og toiletter, hvor AFA får adgang til at opstille, drifte og vedligeholde reklamebærende byudstyr og sælge reklameplads, mens Københavns Kommune får adgang til at stille buslæskærme og toiletter til rådighed for borgerne, bringe information til borgere og besøgende samt et koncessionsbeløb pr. udstyrsvariant opstillet. Det årlige koncessionsbeløb er på ca. 3,2 mio. kr.

Københavns Kommune har i koncessionskontraktens pkt. 7.3 ret til kommunal oplysning, beskrevet som "*kommunale og andre offentlige informationsformål*". I tillægget fra 2016 til kontrakten/ allongen pkt. 9 angives de konkrete flader, hvorpå og hvordan Københavns Kommune har ret til kommunal oplysning. Alt efter type af reklamebærende byudstyr, herunder digitale og analoge reklamestandere, buslæskærme, reklamesøjler og billboards, har Københavns Kommune ret til i et begrænset omfang at benytte fladen til et kommunalt formål.

Københavns Kommune har mulighed for at tilkøbe yderligere nyt byudstyr, såvel reklamebærende som ikke-reklamebærende, med undtagelse af toiletter, som AFA så er forpligtet til at levere. Det kan fx være;

- Trafikinformationsskærme
- 2-4 linjers count-down moduler
- Bænk
- Ståbænk

- Askebæger
- Plakatsøjler til fri plakatering
- Farveændring af buslæskærme.

11. Hvad er værdien af disse modkrav til AFA?

Svar:

Forvaltningen kan ikke angive en nærmere værdi af kontrakten eller af det potentielle tab for kommunen ved kontraktens eventuelle ophævelse, idet der ikke forefindes et fuldstændigt beregningsgrundlag. Det bemærkes, at beregningerne benyttet som grundlag for indstillingen 22. september 2014 ikke længere er retvisende, idet der i 2016 blev indgået en allonge til kontrakten, hvorved grundlaget for beregningerne blev ændret. De eksakte indtægter og udgifter i forbindelse med AFA's anlæg, drift og vedligeholdelse er ukendte for Københavns Kommune, da disse betragtes som forretningshemmeligheder. Endvidere har Københavns Kommune ikke et erfaringsgrundlag med at bygge, opsætte, drive og vedligeholde fx buslæskærme med og uden digitale reklameflader.

Det kan oplyses, at Københavns Kommune årligt modtager en koncessionsafgift fra AFA på 3,2 mio. kr. Hertil kommer værdien for byen af det byudstyr, som AFA har opsat og drifter, dvs. værdien af buslæskærme og toiletter samt sekundært værdien af kommunens muligheder for at oplyse og informere på reklamefladerne.

12. Jeg vil gerne bede om genfremsendelse af oplysningerne fra den oprindelige beslutning forud for 2015 om opgørelse af værdien af kontrakten, herunder værdien af kommunens krav om modydelse.

Svar:

Beregningen som var vedlagt indstilling til Teknik- og Miljøudvalget 22. september 2014, Reklamebærende byudstyr, er vedlagt som fortroligt bilag 2.

I bilaget er vist beregninger af tre modeller for byudstyret. Det skal bemærkes, at Teknik- og Miljøudvalget vedtog den tredje model; *Højt funktionsniveau med digital trafikinformation og uden digitale infostandere.*

13. I hvilket omfang er kommunen af egen drift forpligtet til at yde AFA en kompensation for vildledning forud for kontrakten i 2015, herunder for kompensation for deres tab til at levere modydelse til kommunen?

Svar:

Hvis kommunen skal yde økonomisk kompensation til AFA, skal der være tale om et konstateret tab, som kan henføres til kommunen og hvor det må konstateres, at kommunen har handlet ansvarspådragende. Da kommunen og AFA ikke er enige om rækkevidden og betydningen af koncessionskontraktens

angivelse af "eneret", er der ikke grundlag for at yde kompensation i den forbindelse.

Forvaltningen bemærker, at såfremt AFA skulle kompenseres for kontrakten, ville der ikke være grundlag for tillige at kompensere for modydelse.